

– психодидактический – рассматривается в плоскости содержания и методов обучения, обуславливается психологическими целями построения образовательного процесса, обеспечивается соответствием между целеполаганием, содержательным и процессуальным наполнением, с одной стороны, и психологическими, физиологическими, возрастными особенностями развития студентов, обстоятельствами их самоопределенности – с другой.

Таким образом, современный Университет рассматривается не только как учебное заведение, центр культуры и науки, исследований и развития духовности, но и как своеобразная образовательная среда самоопределения личности студентов и преподавателей, их ориентированности в потоках разнообразной информации. Эта среда обеспечивает студентам как членам общества социальный и психодидактический комфорт, помогает им раскрыть свои задатки, способности и личностные потенциалы.

Ключевые слова: университет, образовательная среда, традиционные и модернизационные особенности

Список литературы:

1. Зубрицька, М., Бабалик, Н., Рибчинська, З. (2002). Ідея університету: Антологія. Львів: Літопис
2. Ясвин, В. А. (2000). Психолого-педагогическое проектирование образовательной среды. Дополнительное образование. № 2. С. 16-22

CORPORATE EVENT AS A WAY OF THE EFFECTIVE TEAM BUILDING IN THE CONDITIONS OF THE GLOBALIZATION

O. Popravko

Melitopol State Bohdan Khmelnytsky Pedagogical University, Melitopol, Ukraine

Nowadays the integration of domestic economy into the world economic system is taking place. This causes a change of traditional approaches to staff management processes. New business conditions require us to consider the concept of "corporate culture" as one of the main elements of the system of personnel management.

In the modern business world corporate culture is an important condition of company's successful work, the foundation of its dynamic growth. It has to be said that corporate event serves as a kind of guarantor of the desire to improve efficiency. Corporate culture forms a certain image of the organization, creates a system of social stability, provides the standards of employee's conduct, which are characteristic elements of this system; it also contributes to the team building. Therefore, the corporate event becomes an important element of modern companies' life, an inseparable component of their organizational culture. They perform the function of team building, act as a guide of the establishment and support of company's core values.

The author of this article researches one of the elements of the corporate culture – a corporate event. It has to be mentioned that this exact event, in our opinion, is one of the most effective ways of establishing a system of internal communication of the company.

It is well-known fact that the main resource of a successful company is the people – its employees and their families, customers, competitors, etc. The human factor is a decisive one in creating the perfect team. Any organization, even the most successful one, can't exist without them!

It goes without saying that in order to achieve the maximum efficiency of the staff it is necessary to organize the working process properly, namely to balance the time, allocated for work and the time – for rest. Moreover, the leisure activities of the employees can be also used with the advantage for business. "In the society people's natural desires are displaced and the feelings of depression are accumulated. All these features remind the spring, which is slightly compressed in the normal state. The man bends under the society. On the other hand from time to time this tension must be relieved. This situation requires the managers to use new forms of the work with the staff.

It is impossible to measure or estimate the team spirit, but its role is definitely important. The commitment to a team makes a person put the interests of the team on the first place and correspondently consider personal benefit as a second one. When the person starts thinking about the whole company's benefits, without being limited by the range of his or her direct personal duties, then the indicators of company's profit increase faster without any additional investments.

Thus, a corporate event, which is properly organized, can be a powerful motivational incentive for the employees; it unites them into one committed team and creates a good atmosphere, which is kept for a long time. And therefore we can conclude that the organization of the corporate event for the employees is a long-term investment in the future prosperity of the company. The friendly team is able to achieve high results in reaching the main goal – successful development of business.

Key words: corporate event, "empathy", integration, "fixation of success", motivation.

References

1. Bohdanov, E. N., Zazykin, V. G. (2003). Psychological basis of "Public relations", p.208.
2. Gundarin, M. V. (2007). The book of the head of PR department, p. 365.
3. Khodak, E. (2002). The event as a tool of internal PR. PRnews, 2.
4. Novikov, V. (2001). Bonus to the award. The events for employees have become an integral part of the corporate culture. *Expert North-West*, 26 (55).
5. Volchuk, S. (2006). Corporate event, p.160.

МОВА ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ СТАГНАЦІЇ ПОСТРАДЯНСЬКОГО ТОТАЛІТАРИЗМУ

Ю. Ситник

Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького, Melitopol, Ukraine

У статті зроблено спробу проаналізувати значення мови як засобу збереження національної ідентичності в умовах, коли поряд із стагнацією радянського тоталітарного режиму, авторитаризм сучасної посттоталітарної Російської Федерації продовжує уособлювати практично всі традиції Російської імперії та Радянського Союзу щодо політики денаціоналізації колишніх республік СРСР.

Особлива увага приділена деструктивній ролі найбільш активних ментальних послідовників самодержавно-деспотичної парадигми – москвичів, які будучи, по суті, самі жертвами тоталітарного режиму, позбавленими власної національної ідентичності, зневажливо й з презирством ставилися до мовної культури навіть тих націй, які значно перевищували їх за рівнем історичного та цивілізаційного розвитку (наприклад – української).

Зауважено, що слова про права людини у виборі мови були в законах СРСР, Румунії, Угорщини, Польщі. Однак реальна дійсність завжди чомусь зводилась до вибору не української мови, а наслідок цього «вибору» теж відомий: великі масиви українського етносу були денаціоналізовані й асимільовані сусідніми народами.

Наголошується, що протиставлення прав нації правам особи (чи навіть взагалі людини) виникає здебільшого у колонізатора, який вважає особою чи то людиною передусім колонізатора та вимагає відтак собі всіх прав, не відмовляючись, звичайно, від прав колонізатора. І на правах колонізатора москвини та їх прислужники з числа автохтонів-колаборантів не лише принижували й дискримінували мови національних меншин, але й послідовно знищували їхню національну свідомість й ідентичність.

Загалом зроблено висновок, що в умовах стагнації пострадянського тоталітаризму значення національної мови та національної ідентичності в пострадянських країнах є чи не найголовнішим чинником цивілізаційного розвитку. Адже, як яскраво продемонстрували події 2014 року в Криму та на Донбасі, ігнорування національної мови та ідентичності, поряд із штучним насадженням «русського мира» неминуче призводить до реанімації тоталітаризму, з практично всіма його антигуманними, злочинними проявами. А носіями й виконавцями цього передусім виступають особи з відсутньою духовністю, національною свідомістю та ідентичністю, фактично – манкурти. Саме тому, завдання збереження та плекання національної мови та національної ідентичності є нині чи не найбільш пріоритетним.

Ключові слова: національна ідентичність, національна мова, пострадянський тоталітаризм, самовизначення, манкурти, «радянський народ», мовна культура.

Список літератури:

1. Лемкин, Р. Советский геноцид в Украине : [Електронний ресурс] / Р. Лемкин. – Режим доступа : <http://argumentua.com/stati/rafael-lemkin-sovetskii-genotsid-v-ukraine>.
2. Голубенко, П. (1993). Україна і Росія у світлі культурних взаємин : [Електронний ресурс] Режим доступу: http://shron.chtyvo.org.ua/Holubenko_Petro/Ukraina_i_Rosii_u_svitli_kulturykh_vzaiemyn.pdf.
3. Іванишин, В. Мова і нація : [Електронний ресурс] / В. Іванишин, Я. Радевич-Винницький ; за заг. редакцією Я. (1994). Радевича-Винницького. Дрогобич: Видавнича фірма «Відродження». Режим доступу: <http://dontsov-nic.com.ua/tidna-mova/>.
4. Радевич-Винницький, Я. (1997). Україна: від мови до нації : [Електронний ресурс] Дрогобич: Видавнича фірма «Відродження». Режим доступу: http://perviydoc.ru/v19477/радевич-винницький_я_україна_від_мови_до_нації